

خود خود طبع او که با کبر
 متطیب قوی جوی شخصیت
 به نطفه جوف طبابت قاپش
 المراسم نظاره سحر طلی
 کجوز و وضع حکیمانته اله
 آنکه در جوجی اما که غلط
 اصطلحاتی سور معانی
 رطب و بایس سخن بی نایا
 سوزار اسند صبا با رود
 طن ایدر مفر دانه کله کله
 در در با اچه با خود شتر در
 زخم و ازار او که نه سزا اهلند
 قنده که جسم کوره در
 قبضنی فرق ایدیم لیسند
 ایتر فرق سفوف همون
 ایدر انسانی می هر کله میت
 کورس قار و ره صنو طوطی
 ویر راهمه مال و کله کله
 رنج سود ایدر ویر با و جوجی

بیدر

بیدر حکیمه با فکله لکن
 بیخ و بر استیاله تدبیر
 یه در در جاهر مزاج ایش
 در چشمه ایدر با فصل
 بوید در شمد طبیبان زمانه
 اقتضا ایتمک یور مکن
 اکثری جاهل احوال نوا
 حقه تجربه ایتمه بد نک
 اقتضا ایتمه فی دم فی نطفه
 است مدا و الوبیجی نطفه
 رنجه کافی سا که طب نوبی
 حیدر ویدر نوبی بیت الد
 ایدر یوقا عدی پیش نهاد
 ایدر به نوبی می فظ مدنه
 فصل نیانده کی نطفه
 چهارشنبه ده که شربت
 فصل کینه در لرم و در
 حصه لینه تک نفی کثیر
 بوندرک ایتمه در اسبه کوز
 حق نوبی ایتمه محتاج حکم
 طول غم سیرله ویر سلیم
 بعد اظمد تمام اولعز سخن
 ایتمه او عینه خیره دهن

Copyright © King's University